

øvrige lejere derved får afgørende indflydelse på selskabets ledelse, og lejen må anses tilstrækkelig til at dække de med ejendommens drift forbundne udgifter.

Ved en ændret affattelse af § 122 er der sket en *indskrænkning* af gyldighedsområdet for lovens kap. XIX, der indeholder særlige bestemmelser om *visse huslejereguleringer*.

Herudover indeholder loven en række ændringer af redaktionel og teknisk karakter.

Loven trådte i kraft 1. april 1964.

Boligministeren udtalte i sin fremsættelsestale bl. a., at han var klar over, at det fra grundejerside ville blive stærkt kritiseret, at lovforslaget *ikke* indeholdt regler om adgang til *almindelig lejeforhøjelse* i de lejemål, der fortsat var omfattet af huslejestoppet.

Et afgørende synspunkt for regeringen havde det imidlertid været, at de i foråret 1963 gennemførte foranstaltninger havde til sigtet en *stabilisering* af landets økonomi og begrænsning af stigningen i pris- og lønniveauet i en *2-årig periode*. En almindelig og generel husleje-forhøjelse ville på afgørende måde medvirke til at forrykke disse muligheder.

Ministeren beskæftigede sig med spørgsmålet om en *gradvis frigivelse af huslejen* og erklærede sig villig til at forhandle om dette spørgsmål i det kommende udvalg.

Regeringen ville i det kommende år arbejde med forslaget til en ny lejelov, der måtte anses for hensigtsmæssig for at sikre en forsvarlig drift og vedligeholdelse af udlejningsejendomme; men han understregede i denne forbindelse, at man *ikke* deraf skulle udlede, at regeringspartierne efter udløbet af denne periode agtede at *opgive lejerbeskyttelsen*, for så vidt angik adgangen til *fri opsigelse eller total frigivelse* af huslejen i de områder af landet, hvor boligsituationen fortsat var anspændt.

Det var da også disse spørgsmål som prægede forhandlingerne i folketinget.

Både *Finn Poulsen* (V) og *Thestrup* (KF) fremhævede, at lovforslaget slet ikke berørte disse afgørende problemer, og at det væsentligste i lovforslaget i virkeligheden var bestemmelsen om *en udsættelse af boligspørgsmålets behandling*.

Om de i lovforslaget foreslåede konkrete ændringer blev der udtalt vilje til at forhandle i udvalget.

Kai Moltke (SF) måtte dog tage *afstand fra* de forslag, der til sigtede en yderligere *liberalisering*.

Rimstad (Uafh) bebrejdede regeringen, at den ikke havde taget fat på det egentlige problem: *restriktionernes* langsomme, forsigtige, men sikre *ophævelse*.